

OLDTID OG MIDDELALDER

ROTISLAV HOLTHOER, S. PARPOLA OG A. PARPOLA: Flodrigerne. Politikens verdenshistorie 3. Kbh., Politikens forlag, 1983. Ill. 322 s. 268 kr. (kun i subskription).

I dette bind har Ægypten og Mesopotamien kun fået hver 150 sider og Induskulturen 22! Det må have været noget af en uriaspost for de tre finske videnskabsmænd, der står som forfattere, – og de tre afsnit fremstår i øvrigt som helt uafhængige stykker uden spor af redaktionel samarbejdning.

Alle tre forfattere omtaler de nyeste fund og forskningens seneste resultater helt frem til 1980, ligesom man får mange gode eksempler på religiøse, juridiske og kongeforherligende tekster. Men det sker flere gange uden angivelse af, hvor teksterne stammer fra. Samme indforståethed (eller forsømmelse) præger mange utilstrækkelige arkæologiske angivelser, så læseren bliver ladet i stikken på trods af, at der dog aftrykkes adskillige kort.

Rotislav Holthoers afsnit om Ægypten virker ganske traditionelt med hovedvægten på dagliglivet og religionen, en del om faraonernes tempel- og gravbyggeri og kun lidt om udenrigspolitikken. Jeg ved ikke, om det er for at skrive »populært«, at vi får så meget mere at vide om faraonernes sovekammerliv, å la turistfører-pikanterier, men det skæmmer fremstillingen, og det bliver ikke bedre af, at redaktionen følger tendensen op med kapiteloverskrifter som »Kvindebedærer eller tøffelhelte?« (det var Amenophis den 3.!).

Simo Parpola lægger i »Mesopotamien« megen vægt på de økonomiske faktorer, råstoffer, produktion og handel – navnlig den udenrigs til Lilleasien og søværts til Bahrein og Induslandet, og fremlægger her de nyeste forskningsresultater, mens hans fremstilling af både Sargons og Assyrernes militære ekspansion samt Hammurapis lovgivning synes mere traditionel.

Asko Parpolas stykke om Induskulturen lægger sig tæt op ad broderens opfattelse, hvorefter denne kultur betragtes som nær sammenhørende med de samtidige mellemøstlige i Akkad og Elam. Dette afsnit kræver flere geografiske og arkæologiske oplysninger end dem, der er blevet plads til.

Bindet er som de andre rigt illustreret, men ikke alle billeder er forsynet med oplysninger om fundsted eller nuværende opbevaringssted; nogle prægtige rekonstruktioner burde vi være sparet for, selvom reproduktionsteknikken og -kvaliteten er fremragende. Billedteksterne er, for at sige det mildt, af stærkt svingende kvalitet. Der er tilføjet en litteraturliste, hvori alle værker er angivet på originalsproget uden hensyn til, at flere af dem er oversat til dansk.

Det må være naturligt at spørge, om et sådant stort anlagt populært værk har noget at fortælle dette tidsskrifts læsere, og for dette binds vedkommende må svaret desværre blive »Nej«!

N. M. Saxtorph

HANS FURUHAGEN: Hellenernes verden. Politikens verdenshistorie 4. Kbh., Politikens forlag, 1983. 234 s. Ill. 268 kr. (kun i subskription).

ERLING BJØL OG LEO HJORTSØ: Romerriget. Politikens verdenshistorie 5. Kbh., Politikens forlag, 1983. 355 s. Ill. 268 kr. (kun i subskription).